

**MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR**

**DECIZIA nr. ____ / ____ 2004
privind solutionarea contestatiei depusa de
S.C. "X" S.A.**

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Ministerului Finantelor Publice a fost sesizata de Directia generala de administrare a marilor contribuabili asupra contestatiei formulata de **S.C. "X" S.A.** impotriva procesului verbal incheiat de organele de control ale Directiei generale de administrare a marilor contribuabili.

Contestatia are ca obiect sume reprezentand:

- taxa pe valoarea adaugata
- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata
- impozit pe profit
- dobanzi aferente impozitului pe profit
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit
- impozit pe veniturile din salarii
- dobanzi aferente impozitului pe veniturile din salarii
- penalitati de 0.5% aferente impozitului pe veniturile din salarii
- penalitati de 10% aferente impozitului pe veniturile din salarii
- contributia la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap
- dobanzi aferente contributiei la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap
- penalitati de intarziere aferente contributiei la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap
- contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator
- dobanzi aferente contributiei de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator
- penalitati de intarziere aferente contributiei de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator
- contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajat
- dobanzi aferente contributiei de asigurari sociale de sanatate datorata de angajat

- penalitati de intarziere aferente contributiei de asigurari sociale de sanatate datorata de angajat
- penalitati de intarziere de 10% aferente contributiei de asigurari sociale de sanatate datorata de angajat
- contributia la bugetul asigurărilor pentru somaj datorata de angajator
- dobanzi aferente contributiei la bugetul asigurărilor pentru somaj datorata de angajator
- penalitati de intarziere aferente contributiei la bugetul asigurărilor pentru somaj datorata de angajator
- contributia la bugetul asigurărilor pentru somaj datorata de angajat
- dobanzi aferente contributiei la bugetul asigurărilor pentru somaj datorata de angajat
- penalitati de intarziere aferente contributiei la bugetul asigurărilor pentru somaj datorata de angajat
- penalitati de intarziere de 10% aferente contributiei la bugetul asigurărilor pentru somaj datorata de angajat
- contributia de asigurari sociale de stat datorata de angajator
- dobanzi aferente contributiei de asigurari sociale de stat datorata de angajator
- penalitati de intarziere aferente contributiei de asigurari sociale de stat datorata de angajator
- contributia de asigurari sociale de stat datorata de angajat
- dobanzi aferente contributiei de asigurari sociale de stat datorata de angajat
- penalitati de intarziere aferente contributiei de asigurari sociale de stat datorata de angajat
- penalitati de intarziere de 10% aferente contributiei de asigurari sociale de stat datorata de angajat.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 176 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Vazand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 174 si art. 178 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este competent sa solutioneze cauza.

I. S.C. "X" S.A. contesta masurile dispuse de organele de control ale Directiei generale de administrare a marilor contribuabili prin procesul verbal, precizand urmatoarele:

In ceea ce priveste impozitul pe veniturile din salarii, organele de control desi au avut la dispozitie toate documentele (ordine de plata) referitoare la achitarea impozitului de la sucursala, acestea nu au fost luate in considerare. In aceste conditii cuantumului impozitului pe veniturile din salarii, dobanzilor si penalitatilor de intarziere aferente este inexact, neconform cu realitatea.

De asemenea, in ceea ce priveste stabilirea contributiei la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap, dobanzilor si penalitatilor de intarziere aferente, contributiei de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator, dobanzilor si penalitatilor de intarziere aferente, contributiei de asigurari sociale de sanatate datorata de angajat, dobanzilor si penalitatilor de intarziere aferente, nu au luat in calcul ordinele de plata existente in documentele societatii.

In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata, inca din anul 1995 societatea a solicitat in repetate randuri Ministerului Finantelor Publice lamuriri asupra modului de facturare. Raspunsurile ori au lipsit, ori au fost confuze si evazive.

De altfel, la data controalelor anterioare nu s-a constatat ca deficienta lipsa facturilor in momentul scadentei ratelor. In anul 2001 s-au emis facturi pentru toate instalatiile in baza contractelor existente. In plus, societatea a inregistrat la 31.12.2001 ratele viitoare in contul 472 - "venituri inregistrate in avans", fapt nementionat de organele de control.

Referitor la TVA colectata, sunt eronate sustinerile organelor de control ca o anumita suma ar reprezenta un comision al X S.A. ce urmeaza a afecta impozitul pe profit cata vreme aceasta suma a reprezentat contravaloarea taxelor vamale achitate de societate si evidentiata in contabilitate. Firesc ar fi fost ca organul de control sa observe ca acesta suma, cu care se formeaza pretul final al instalatiei, a fost platita in anul 1998 si evidentiata atunci ca atare si nu sa se rezume la a preciza ca in perioada 1999 - 2003, perioada supusa verificarii, aceasta suma nu se regaseste ca atare. Este evident ca nu se putea regasi in aceasta perioada daca suma provine din anul 1998 si exista probe privind natura ei si faptul ca a format pretul si a fost inregistrata ca atare.

Este nepermis ca organul de control sa realizeze o apreciere neprofesionista calificand suma ca avand natura de comision cu scopul de a afecta impozitul pe profit.

Referitor la TVA dedusa fara a avea la baza documente justificative, societatea precizeaza ca aceste documente exista la dosar, iar acestea contin toate elementele de valabilitate ale unei facturi. Exemplu: factura din 20.09.1999 emisa de societatea Y.

De asemenea, in ceea ce priveste TVA in calculul efectuat de organele de control nu s-au respectat prevederile codului fiscal din punct de vedere al bazei de impozitare, nu s-a tinut cont de faptul ca un client este in faliment, ca facturile majoritatii clientilor au fost returnate.

Nu s-a tinut cont de faptul ca serviciile desfasurate pe teritoriul Romaniei au fost realizate in baza unui contract extern, prin urmare trebuia sa se aplice cota zero de TVA in baza prevederilor art. 133 alin. (2) din Codul fiscal.

Organele de control puteau sa solicite facturile interne, care, in baza legii au fost emise.

Referitor la cheltuielile nedeductibile fiscal mentionate in anexa nr. 57 la procesul verbal, organele de control nu au cerut nota explicativa pentru aceste sume si nici nu au prezentat societatii motivele care au condus la stabilirea acestora.

II. Prin procesul verbal, organele de control ale Directiei generale de administrare a marilor contribuabili au constatat urmatoarele:

Perioada supusa verificarii a fost **01.03.1999 - 29.02.2004**, cu exceptia impozitului pe profit care a fost verificat pentru perioada **martie 1999 - decembrie 2003**.

Referitor la impozitul pe veniturile din salarii:

S-au constatat diferente fata de inregistrarea in contabilitate a impozitului pe veniturile din salarii, acestea provenind asa cum rezulta din explicatiile verbale ale expertului contabil care asigura evidenta contabila la S.C. X S.A., din faptul ca "unele din statele de salarii nu au fost contabilizate sau altele au fost contabilizate incorect".

Organele de control au procedat la intocmirea situatiei privind modul de constituire a impozitului pe veniturile din salarii rezultand diferenta suplimentara de plata.

Prin aplicarea Ordinului ministrului finantelor nr. 620/1997, impozitul pe veniturile din salarii neachitat s-a majorat la suma de 121.795.120 lei, diferenta reprezentand dobanzi acoperite din platile efectuate de societate.

Referitor la contributia la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap:

In perioada in care societatea a datorat contributia la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap, respectiv 01.03.1999 - 31.12.2003 societatea a constituit si inregistrat in contabilitate contributie la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap.

Viramentele efectuate in contul contributiei la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap au intr-un anumit cuantum, existand diferente intre suma constituita si cea virata la bugetul de stat.

Pentru sumele datorate si neachitate la termen au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere.

Prin aplicarea Ordinului ministrului finantelor nr. 620/1997, contributia la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap neachitata s-a majorat, diferenta reprezentand dobanzi acoperite din platile efectuate de societate.

Referitor la contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator:

In urma verificarii prin sondaj a documentelor solicitate s-a constatat ca societatea a calculat si inregistrat corect contributia angajatorului la asigurarile sociale de sanatate, respectandu-se legislatia de specialitate.

Referitor la contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajat:

In urma verificarii prin sondaj a documentelor solicitate s-a constatat ca societatea a calculat si inregistrat corect contributia angajatului la asigurarile sociale de sanatate, respectandu-se legislatia de specialitate.

Referitor la contributia la bugetul asigurărilor pentru somaj datorata de angajator si angajat:

In urma verificarii prin sondaj a documentelor solicitate s-a constatat ca societatea a calculat si constituit corect contributia la bugetul asigurarilor, respectandu-se legislatia de specialitate, nerezultand diferente. Viramentele nu s-au efectuat cu respectarea termenelor de plata rezultand dobanzi si penalitati de intarziere.

Referitor la contributia de asigurari sociale de stat in suma de datorata de angajator :

In urma verificarii prin sondaj a documentelor solicitate s-a constatat ca societatea a calculat si constituit corect contributia la bugetul asigurarilor, respectandu-se legislatia de specialitate, nerezultand diferente. Viramentele nu s-au efectuat cu respectarea termenelor de plata rezultand dobanzi si penalitati de intarziere.

Societatea are de recuperat o suma reprezentand concediu medical aferent lunii 2003, concediu suportat din fondul de asigurari sociale de stat, suma ce va fi compensata cu contributia lunii urmatoare incheierii procesului verbal.

Referitor contributia de asigurari sociale de stat datorata de angajatului:

In urma verificarii prin sondaj a documentelor solicitate s-a constatat ca societatea a calculat si constituit corect contributia la bugetul asigurarilor, respectandu-se legislatia de specialitate, nerezultand diferente. Viramentele nu s-au efectuat cu respectarea termenelor de plata rezultand dobanzi si penalitati de intarziere.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata:

S.C. X S.A. nu a facturat la termenele scadente sumele ce trebuiau incasate de la clientii sai, in baza contractelor de vanzare - cumparare cu plata in rate, prima facturare efectuandu-se partial in iunie 2001, o parte din acestea fiind stornate in iulie 2001. In luna septembrie 2001 au fost intocmite facturi pentru patru clienti, iar in decembrie pentru ceilalti opt clienti beneficiari ai contractelor de vanzare - cumparare cu plata in rate a morilor, facturile fiind emise pentru valoarea totala a contractului.

In contabilitatea societatii apar inregistrate venituri pentru o parte din ratele ajunse la scadenta in luna decembrie 2001, iar TVA colectata doar in septembrie 2001 si in decembrie 2001.

Societatea storneaza in ianuarie 2004 toate facturile emise la acea data, emitand alte facturi numai pentru sumele neincasate datorate de cumparatorii cu plata in rate la data de 01.01.2004.

La data controlului societatea nu a facturat anumite venituri. Avand in vedere faptul ca societatea nu a inregistrat nici cheltuielile aferente, rezulta neafectarea rezultatului financiar.

In decontul TVA aferent lunii ianuarie 2004 societatea a raportat TVA colectata cu toate ca din evidentele contabile reiese faptul ca sumele stornate din contul 4427 - "taxa pe valoarea adaugata colectata", in luna ianuarie nu au fost inregistrate in acest cont, ci in contul 4428 - "taxa pe valoarea adaugata neexigibila".

Acest fapt a condus la diminuarea soldului contului 4423 - "taxa pe valoarea adaugata de plata", reducandu-se astfel in mod eronat valoarea creantei fiscale cuvenite statului.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata colectata:

In vederea facturarii societatea a intocmit situatia privind ratele scadente si dobanzile aferente contractelor de vanzare - cumparare cu plata in rate calculate in baza graficului de rambursare a creditului bancar contractat cu garantia statului, pe fiecare utilizator.

Din situatiile mentionate mai sus a rezultat ca fata de valoarea utilajelor de morarit , S.C. X S.A. a inregistrat si facturat o valoare mai mare. Din nota explicativa solicitata in data de 16.04.2004 rezulta ca aceasta diferenta a fost facturata la S.C. "S" S.A. deoarece "in momentul in care a aparut litigiul cu S.C. "M" S.R.L., instalatia contractata a fost revanduta la S.C. "S" S.A. cu un pret in care au fost

incluse si valoarea taxelor vamale, rezultand o valoare de vanzare mai mare, pret acceptat de client prin semnarea contractului.”

Organele de control au constatat ca in perioada 1999 - decembrie 2003 societatea nu a inregistrat cheltuieli cu taxele vamale. In cazul in care ar fi fost inregistrate astfel de cheltuieli inainte de data semnarii contractului cu S.C. “S” S.A., acestea ar fi fost recuperate de la S.C. “M” S.R.L., care ar fi fost indreptatita sa recupereze taxele vamale platite si nu S.C. X S.A.

Organele de control au constatat ca diferenta de venituri reprezinta un comision al contestatoarei.

Din situatia TVA aferenta contractelor de vanzare-cumparare a utilajelor de morarit, intocmita de organele de control rezulta ca la data de 15.12.2003 societatea avea TVA de plata aferenta ratelor ajunse la scadenta.

Diferentele stabilite suplimentar de catre organele de control provin din:

- colectarea TVA pentru ratele ajunse la scadenta in conformitate cu anexele financiare ale contractelor de vanzare-cumparare cu plata in rate
- colectarea TVA pentru serviciile desfasurate pe teritoriul Romaniei si considerate de societate export. Nu au fost intocmite facturi interne, ci doar facturi externe din care a rezultat faptul ca serviciile prestate sunt desfasurate pentru utilajele de morarit existente pe teritoriul Romaniei. Astfel, in conformitate cu art. 4 alin. (3) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 si pct. 3.2 din Hotararea Guvernului nr. 401/2000 organele de control au procedat la calculul TVA.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata deductibila:

Din verificarea efectuata s-a constatat ca societatea a dedus in plus TVA reprezentand:

- TVA dedusa in luna iulie 2001, justificata de societate ca fiind TVA amanata la plata in vama, dar neplatita de catre aceasta
- TVA dedusa de societate fara a avea la baza documente justificative, conform art. 19 lit. a din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000, in lunile iunie, iulie si septembrie 1999, martie 2000, iunie, iulie si noiembrie 2001
- TVA dedusa de societate de pe facturi care nu sunt completate conform prevederilor legale in lunile noiembrie si decembrie 1999.

In luna iulie 2001 societatea a raportat prin decontul de TVA o taxa pe valoarea adaugata deductibila in anumit cuantum cu toate ca suma TVA deductibila aferenta lunii iulie 2001 a fost in alt cuantum.

Din nota explicativa data de presedintele consiliului de administratie a rezultat ca o anumita suma reprezinta TVA amanta la plata aferenta bunurilor importate de societate in perioada 1994 - 1997.

S-a constatat ca TVA amanta la plata pana la data de 31.12.1999 prin certificatul emis de Ministerul Finantelor Publice nu a fost achitata la termen si nici pana la data efectuarii controlului, fiind inclusa in mod eronat in decontul lunii iunie ca TVA deductibila.

In conformitate cu prevederile art. 25 pct. D lit. b din Ordonanta guvernului nr. 3/1992, republicata si art. 13 alin. (1) lit. b din Legea nr. 345/2002 au fst calculate dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata de plata:

Pentru perioada martie 1999 - februarie 2004 situatia sintetica privind TVA se prezinta astfel:

- TVA de plata stabilita suplimentar
- dobanzi aferente TVA de plata stabilita suplimentar
- penalitati de intarziere aferente TVA de plata stabilita suplimentar, din care in fisa sintetica se regasesc urmatoarele sume:
 - debit
 - dobanzi
 - penalitati de intarziere.

Referitor la impozitul pe profit:

Pentru ratele ajunse la scadenta aferente contractelor de vanzare - cumparare a utilajelor de morarit nu s-au emis facturi pana la data de 01.06.2001. La aceasta data factureaza 6 mori, facturile pentru doua dintre acestea fiind stornate in iulie 2001, pentru care in luna decembrie se factureaza si celelalte mori, toate facturile cuprinzand toata valoarea contractului, indiferent daca ratele sunt ajunse la scadenta sau nu. Aceasta inseamna neinregistrarea veniturilor obtinute din vanzarea utilajelor de morarit.

Nu au fost inregistrate cheltuielile aferente achizitionarii instalatiilor de morarit, decat incepand cu anul 2001 cand acestea se trec proportional cu veniturile asa cum rezulta din nota explicativa data de presedintele consiliului de administratie.

Societatea a beneficiat de scutire la plata impozitului pe profit pentru o perioada de 5 ani de la data inceperii activitatii, respectiv 03.01.1994, in conformitate cu prevederile art. 14 lit. a din Legea nr. 35/1991.

In scopul verificarii respectarii conditiilor care au stat la baza acordarii scutirii la plata a impozitului pe profit pe o perioada de 5 ani, organele de control au analizat veniturile din exploatare obtinute de catre societate in perioada 1999 - 2003. A rezultat ca societatea nu a efectuat activitate de productie in perioada analizata, nerealizand venituri din vanzarea produselor obtinute in perioada 1999 - 2003.

Astfel, organele de control au procedat la recalcularea impozitului pe profit datorat de societate pentru perioada 1994 - 1998.

Organele de control au procedat la verificarea corectitudinii inregistrarilor in contabilitate a veniturilor si cheltuielile aferente ratelor scadente ale contractelor de vanzare - cumparare cu plata in rate pentru utilajele de morarit constatandu-se neconcordante ca sume cat si ca moment de inregistrare in contabilitate.

Organele de control au constatat ca societatea trebuia sa factureze si sa inregistreze ca venit in contabilitate o anumita suma.

Intrucat societatea a facturat S.C. "S" S.A. o suma mai mare pentru primele 13 rate ajunse la scadenta pana la data efectuarii controlului, organele de control au constatat ca aceste sume reprezinta un comision perceput de societate, care nu are corespondent in cheltuielile aferente utilajelor de morarit.

Cheltuielile nedeductibile efectuate trimestrial de societate provin din:

- cheltuieli de protocol in anul 1999, in anul 2000, in anul 2001 si in anul 2002
- cheltuieli cu amenzile si penalitati in anul 2001, in anul 2002 si in anul 2003
- cheltuieli de deplasare peste limita admisa de lege in anul 2001 si in anul 2003
- cheltuieli efectuate fara a avea la baza documente justificative in anul 1999, in anul 2000, in anul 2001
- cheltuieli neafere veniturilor, in anul 1999
- cheltuieli cu dobanzi nedeductibile fiscal.

Avand in vedere cele de mai sus organele de control au calculat accesoriile de plata aferente impozitului pe profit datorat in perioada 1999 - 2003 si neachitat la termenele scadente, situatia sintetica de plata fiind urmatoarea:

- impozit pe profit neachitat
- dobanzi de intarziere.

III. Luand in considerare constatarile organului de control, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de contestatoare si organele de control, se retine:

1) Referitor la sume reprezentand impozit pe profit, dobanzi aferente, penalitati de intarziere aferente, contributia la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap, dobanzi aferente, penalitati de intarziere aferente, contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator, dobanzi aferente, penalitati de intarziere aferente, contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajat, dobanzi aferente, penalitati de intarziere, penalitati de intarziere

de 10% aferente contributiei de asigurari sociale de sanatate datorata de angajat, contributia la bugetul asigurărilor pentru somaj datorata de angajator, dobanzi aferente, penalitati de intarziere, contributia la bugetul asigurărilor pentru somaj datorata de angajat, dobanzi aferente, penalitati de intarziere aferente, penalitati de intarziere de 10% aferente contributiei la bugetul asigurărilor pentru somaj datorata de angajat, contributia de asigurari sociale de stat datorata de angajator, dobanzi aferente, penalitati de intarziere aferente, contributia de asigurari sociale de stat datorata de angajat, dobanzi aferente, penalitati de intarziere aferente, penalitati de intarziere de 10% aferente contributiei de asigurari sociale de stat datorata de angajat, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca **S.C. X S.A.** datoreaza obligatiile de plata mai sus mentionate, in conditiile in care prin contestatie societatea nu aduce nici un argument in sustinerea pe fond a cauzei.

In fapt, organele de control au stabilit in sarcina contestatoarei obligatii de plata reprezentand impozit pe profit, contributia la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap, contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator, contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajat, contributia la bugetul asigurărilor pentru somaj datorata de angajator, contributia la bugetul asigurărilor pentru somaj datorata de angajat, contributia de asigurari sociale de stat datorata de angajator, contributia de asigurari sociale de stat datorata de angajat, precum si accesoriile aferente.

Prin contestatia formulata, pentru sumele stabilite de organele de control, mai sus mentionate, societatea nu aduce nici un argument de fond in sustinerea cauzei.

In drept, art.175 alin.(1) lit.c si lit.d din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata precizeaza:

“Contestatia se formulează în scris si va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...].”

Se retine faptul ca societatea pentru o parte din sumele reprezentand contributia la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap, precum si pentru accesoriile aferente singurul argument in sustinerea contestatiei este acela ca nu datoreaza aceste obligatii de plata ca urmare a “neluarii in calcul a unor ordine de plata

existente in documentele societatii”, iar pentru contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator, contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajat, precum si pentru accesoriile aferente, societatea mentioneaza ca nu sunt datorate bugetului de stat aceste obligatii bugetare avand in vedere “ordinele de plata virate la Trezoreria Bacau si neluate in calcul de echipa de control”.

Avand in vedere cele de mai sus, printr-o adresa, Directia generala de solutionare a contestatiilor a solicitat S.C. X S.A. ca in termen de trei zile de la data primirii adresei mai sus mentionate, sa remita in copie ordinele de plata la care face referire prin contestatia formulata.

Se retine faptul ca pana la data emiterii prezentei decizii societatea nu a dat curs solicitarii Directiei generale de solutionare a contestatiilor, adresa mai sus mentionata fiind primita de societate in data de 13.09.2004, asa cum rezulta din confirmarea de primire nr. 25183.

Mai mult, pentru a putea stabili daca societatea a efectuat viramente prin Trezorerie in ceea ce priveste contributiile mai sus mentionate erau necesare ordinele de plata invocate de societate, intrucat asa cum rezulta din adresa Trezoreriei, pentru contributia la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap, contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator si contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajat nu s-au putut furniza informatii deoarece toate viramentele se efectuau pe conturi si coduri fiscale unice, respectiv ITSH, Casa de asigurari sociale de sanatate, Casa judeteană de pensii, Agentia judeteană de somaj, astfel incat erau absolut necesare copii dupa ordinele de plata pentru perioada martie 1999 - martie 2001 in ceea ce priveste contributia la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap si pentru perioada martie 1999 - decembrie 2003 referitor la celelalte contributii.

Totodata, se retine faptul ca pentru impozitul pe profit, contributia la bugetul asigurărilor pentru somaj datorata de angajator, contributia la bugetul asigurărilor pentru somaj datorata de angajat, contributia de asigurari sociale de stat datorata de angajator, contributia de asigurari sociale de stat datorata de angajat, precum si accesoriile aferente, societatea nu aduce nici un argument de fond in sustinerea cauzei.

Avand in vedere cele precizate mai sus, precum si faptul ca societatea nu aduce nici un argument in sustinerea contestatiei care sa inlature constatarile organelor de control, se va respinge contestatia

formulata de **S.C. X S.R.L.** ca neargumentata si nesustinuta cu documente pentru acest capat de cerere.

2) Referitor la sume reprezentand dobanzi aferente contributiei la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap si dobanzi acoperite conform Ordinului ministrului finantelor publice nr. 620/1997, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate investi cu solutionarea pe fond a cauzei in conditiile in care suma contestata nu a fost stabilita prin procesul verbal contestat.

In fapt, prin procesul verbal contestat, organele de control au constatat ca prin aplicarea Ordinului ministrului finantelor publice nr. 620/1997 contributia la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap a fost majorata, diferenta reprezentand dobanzi acoperite din platile efectuate de societate.

Societatea contesta contributia la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap, pentru care asa cum s-a retinut mai sus contestatia a fost respinsa ca neargumentata, suma ce include si dobanzile mai sus mentionate.

De asemenea, societatea contesta atat suma mentionata in procesul verbal ca fiind dobanzi calculate, precum si suma mentionata prin procesul verbal ca fiind dobanzi neachitate.

In drept, art. 174 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală precizeaza:

“Împotriva titlului de creanță, precum si împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativă de atac si nu înlătură dreptul la actiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în conditiile legii.”

De asemenea, art. 175 alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, republicată, stipuleaza:

“Obiectul contestatiei îl constituie numai sumele si măsurile stabilite si înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu exceptia contestatiei împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Avand in vedere cele precizate mai sus, situatia de fapt si documentele anexate la dosarul cauzei, se retine faptul ca prin contestatia formulata societatea contesta contributia la fondul special de

solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap, suma ce include si dobanzile acoperite din platile efectuate de societate.

Totodata, se retine faptul ca societatea contesta dobanzile aferente contributiei la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap desi asa cum rezulta din recapitulatia la procesul verbal, organele de control au constatat ca obligatie de plata doar o parte din dobanzi.

In consecinta, pentru sume reprezentand dobanzi aferente contributiei la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap si dobanzi acoperite conform Ordinului ministrului finantelor publice nr. 620/1997, contestatia se va respinge ca fiind fara obiect.

In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata de plata, dobanzi aferente si penalitati de intarziere, se retine:

3) Referitor la taxa pe valoarea adaugata colectata se retin urmatoarele:

3.1 In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata aferenta ratelor prevazute in contractele de vanzare - cumparare, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca este legala masura de colectare a taxei pe valoarea adaugata aferenta ratelor mai sus mentionate, in conditiile in care societatea nu a achitat TVA aferenta acestora la termenele scadente prevazute in contracte.

In fapt, S.C. X S.A. a incheiat in perioada 1992 - 1997 contracte de vanzare - cumparare cu plata in rate a 12 mori importate in baza unui contract comercial semnat cu X SPA din Italia.

Valoarea de vanzare a utilajelor de morarit care fac obiectul contractelor de vanzare - cumparare cu plata in rate este aceeaasi cu valoarea de cumparare a acestor utilaje prevazuta in contractul comercial.

S.C. X S.A. nu a facturat la termenele scadente sumele ce trebuiau incasate de la clientii sai, prima facturare efectuandu-se partial in iunie 2001, o parte din acestea fiind stornate in iulie 2001. In luna septembrie 2001 au fost intocmite facturi pentru patru clienti, iar in decembrie pentru ceilalti opt clienti beneficiari ai contractelor de vanzare - cumparare cu plata in rate a morilor, facturile fiind emise pentru valoarea totala a contractului. In contabilitatea societatii sunt inregistrate venituri pentru o parte din ratele ajunse la scadenta in luna decembrie 2001, iar TVA colectata doar in septembrie 2001 si in decembrie 2001.

Societatea storneaza in ianuarie 2004 toate facturile emise pana la acea data emitiand alte facturi numai pentru sumele neincasate, datorate de cumparatori la data de 01.01.2004.

In drept, art. 2 din Ordonanta Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata, precizeaza:

“În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operatiunile cu plată, precum si cele asimilate acestora, potrivit prezentei ordonante, efectuate de o manieră independentă de către persoane fizice sau juridice, privind:

a) livrări de bunuri mobile si prestări de servicii efectuate în cadrul exercitării activității profesionale;

[...].

Sunt asimilate cu livrările de bunuri si prestările de servicii, în sensul prezentei ordonante, si următoarele operatiuni:

2.1. vânzarea cu plata în rate sau închirierea unor bunuri pe baza unui contract, cu clauza trecerii proprietății asupra bunurilor respective după plata ultimei rate sau la o anumită dată;

[...]”, iar potrivit art. 10 din acelasi act normativ, “pentru livrările de bunuri si prestările de servicii cu plata în rate, precum si pentru cele care dau nastere la decontări sau încasări succesive, faptul generator intervine la expirarea perioadei pentru care se face decontarea sau, după caz, la data prevăzută pentru plata ratelor.”

Prevederile art. 2 au fost mentinute si prin art. 2 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, in vigoare incepand cu data de 15.03.2000, iar potrivit art. 10 din acelasi act normativ “pentru livrările de bunuri si/sau prestările de servicii cu plata în rate obligatia de plată a taxei pe valoarea adăugată intervine la data prevăzută pentru plata ratelor.”

Incepand cu data de 01.06.2002 potrivit art. 1 alin. (2) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata “*se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată operatiunile care îndeplinesc în mod cumulativ următoarele conditii:*

a) să constituie o livrare de bunuri, o prestare de servicii efectuată cu plată sau o operatiune asimilată acestora;

b) să fie efectuate de persoane impozabile, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1);

c) să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 2 alin. (2).”

Potrivit art. 3 alin. (1) din acelasi act normativ, “prin livrare de bunuri se înțelege transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor

detinute de proprietar către beneficiar, direct sau prin persoanele care actionează în numele acestora.

[...]

Sunt considerate livrări de bunuri în sensul alin. (1):

a) vânzarea de bunuri cu plata în rate;

[...]”, iar potrivit art. 16 alin. (1) “exigibilitatea este dreptul organului fiscal de a pretinde plătitorului de taxă pe valoarea adăugată, la o anumită dată, plata taxei datorate bugetului de stat.

[...]

Pentru livrările de bunuri cu plata în rate exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la data prevăzută pentru plata ratelor.”

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei si din constatările organelor de control, se retine faptul ca societatea nu a facturat in totalitate contravaloarea ratelor, conform datelor prevazute in contractele de vanzare - cumparare incheiate cu un numar de 12 societati.

Avand in vedere prevederile legale mai sus precizate, se retine faptul ca vanzarea cu plata in rate a morilor prevazute in contractele de vanzare - cumparare incheiate cu un numar de 12 societati reprezinta o livrare de bunuri ce intra in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata, drept pentru care societatea avea obligatia colectarii TVA aferenta ratelor la datetele prevazute in contract pentru plata acestora.

Se retine faptul ca singurul argument al societatii in sustinerea contestatiei este acela conform caruia raspunsurile Ministerului Finantelor Publice la solicitarile societatii cu privire la modul cum urma sa fie facturate instalatiile in cauza, au fost confuze si evazive, ori au lipsit, fara ca societatea sa aduca si alte argumente de fond care sa inlature constatările organelor de control.

Acest argument nu poate fi retinut in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat asa cum rezulta din pagina 14 a procesului verbal contestat, referitor la modul de inregistrare a contractelor in cauza, printr-o adresa, Directia de specialitate din cadrul Ministerul Finantelor Publice, a transmis S.C. X S.A. ca raspuns la solicitarea acesteia, monografia contabila privind reflectarea in contabilitate a vanzarii cu plata in rate, conform contractelor incheiate cu beneficiarii.

In consecinta, organele de control in mod legal au procedat la colectarea taxei pe valoarea adaugata aferenta ratelor prevazute in contractele de vanzare - cumparare, conform anexelor financiare ale acestora in care sunt mentionate termenele scadente ale ratelor, drept

pentru care pentru acest capat de cerere contestatia formulata de S.C. X S.A. va fi respinsa ca neintemeiata.

3.2 In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata aferenta prestarilor de servicii desfasurate pe teritoriul Romaniei, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca pentru aceste prestari societatea avea obligatia colectarii TVA sau poate beneficia de cota zero de taxa pe valoarea adaugata, in conditiile in care prestarile de servicii au fost efectuate pentru intretinerea bunurilor imobile aflate pe teritoriul Romaniei.

In fapt, in perioada martie 2000 - decembrie 2001, societatea efectueaza prestari de servicii desfasurate pe teritoriul Romaniei pentru utilaje de morarit si pentru care considera ca beneficiaza de cota zero de TVA.

Pe considerentul ca pentru prestarile de servicii efectuate pentru utilajele de morarit existente pe teritoriul Romaniei societatea nu a prezentat facturile interne si nici un contract in baza caruia au fost efectuate aceste prestari, organele de control, in conformitate cu prevederile art. 4 alin. (3) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 si pct. 3.2 din Hotararea Guvernului nr. 401/2000 au procedat la colectarea TVA aferenta prestarilor de servicii in cauza.

In drept, art. 17 pct. B din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata precizeaza ca se acorda cota zero de TVA pentru:

[...]

“i) alte prestări de servicii efectuate de contribuabili cu sediul în România, contractate cu beneficiari din străinătate, a căror contravaloare se încasează în valută în conturi bancare deschise la bănci autorizate de Banca Națională a României;

[...]”.

Potrivit pct. 9.20 din Hotararea Guvernului nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 “sunt supuse cotei zero a taxei pe valoarea adăugată, potrivit art. 17 lit. B.i) din ordonanta de urgentă:

a) *serviciile prestate de contribuabili înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, contractate cu beneficiari cu sediul sau domiciliul în străinătate, pentru care locul prestării se situează în străinătate potrivit criteriilor stabilite la cap. III;*

[...]”, iar potrivit alin. (2) **“justificarea cotei zero pentru serviciile prevazute la lit. a) - e) se face cu facturile externe si/sau**

contractele incheiate cu partenerii externi, din care sa rezulte termenele de decontare a contravalorii prestatiei sau, dupa caz, dovada incasarii acesteia”.

Se retine faptul ca referitor la teritorialitate, art. 4 alin. (3) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata precizeaza faptul ca *“prestările de servicii sunt impozabile în România când locul prestării se consideră a fi în România în conformitate cu criteriile de teritorialitate stabilite prin normele de aplicare a prezentei ordonante de urgență.”*

La la CAP. 3 - Teritorialitatea, pct. 3.1 din Hotararea Guvernului nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata se precizeaza:

“Locul prestării de servicii este locul unde prestatorul își are stabilit sediul activității economice sau un sediu stabil de la care sunt prestate serviciile ori, în lipsa unui astfel de sediu, domiciliul sau reședința sa obisnuită, cu următoarele exceptii pentru care locul prestării este:

1. Locul unde sunt situate bunurile de natură imobiliară

3.2. *Sunt supuse taxei pe valoarea adăugată lucrările de constructii-montaj executate pentru realizarea, repararea si întreținerea bunurilor imobile existente în România, indiferent de locul unde este situat sediul prestatorului - în țară sau în străinătate.*

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei si din constatările organelor de control rezulta faptul ca prestarile de servicii efectuate de S.C. X S.A. au constat in “servicii montaj moara S”, “montaj instalatie electrica”, deci prestari de servicii efectuat pentru utilaje, bunuri imobile existente pe teritoriul Romaniei, fapt ce rezulta si din facturile externe anexate in copie la dosarul cauzei la paginile 20-27 vol.2.

Astfel, societatea nu poate beneficia de cota zero de TVA, conform prevederilor legale mai sus mentionate avand in vedere faptul ca potrivit criteriilor de teritorialitate, locul prestarii este in Romania si nu in strainatate.

Se retine faptul ca desi prin contestatia formulata societatea sustine faptul ca beneficiaza de cota zero de TVA intrucat prestarile de servicii au fost efectuate in baza unui contract extern, aceasta nu prezinta in sustinerea contestatatiei un astfel de contract.

Mai mult, asa cum rezulta dintr-o adresa a Directiei generale de administrare a marilor contribuabili, societatea nu a prezentat organelor de control contracte externe.

În ceea ce privește argumentele societății referitoare la faptul că organele de control nu au solicitat societății facturile fiscale interne, se reține faptul că acestea nu au relevanță în soluționarea favorabilă a contestației întrucât așa cum rezultă din prevederile legale mai sus precizate, justificarea cotei zero pentru serviciile prestate de contribuabili înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, contractate cu beneficiari cu sediul sau domiciliul în străinătate se face cu facturile externe și/sau contractele încheiate cu partenerii externi, din care să rezulte termenele de decontare a contravalorii prestației sau, după caz, dovada încasării acestora fără să fie menționate și facturile interne.

Mai mult, Direcția generală de soluționare a contestațiilor a solicitat S.C. X S.A. ca în termen de trei zile de la data primirii adresei să remită facturile fiscale interne care susține că au fost emise.

Până la data emiterii prezentei societatea nu a dat curs acestei solicitări deși așa cum rezultă din confirmarea de primire, adresa mai sus menționată a fost primită de societate în data de 13.09.2004.

Se reține faptul că societatea nu aduce argumente care să înlăture constatările organelor de control referitoare la faptul că prestațiile de servicii au constat în lucrări de construcții-montaj executate pentru realizarea, repararea și întreținerea bunurilor imobile existente în România, în sensul că nu precizează natura prestațiilor de servicii efectuate, singurele argumente ale societății fiind acelea referitoare la faptul că există un contract extern în baza căruia au fost efectuate aceste prestări, precum și facturi interne, documente care deși au fost solicitate contestației acestea nu au fost prezentate.

Referitor la invocarea de către societate a prevederilor art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, se reține că acestea nu sunt aplicabile speței în cauză întrucât așa cum rezultă din anexa nr. 41 la procesul verbal, existența la dosarul cauzei la pagina 29 vol.2, perioada pentru care organele de control au colectat TVA aferentă exporturilor pentru care societatea consideră că beneficiază de cota zero de TVA este martie 2000 - decembrie 2001.

Având în vedere cele de mai sus, se reține faptul că organele de control în mod legal au procedat la colectarea TVA pentru prestațiile de servicii în cauză, acestea fiind efectuate pentru bunuri imobile situate pe teritoriul României, drept pentru care, pentru acest capăt de cerere contestația formulată de S.C. X S.A. va fi respinsă ca neîntemeiată și nesustenută cu documente.

4) Referitor la taxa pe valoarea adăugată deductibilă:

4.1 In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca S.C. X S.A. are drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrise in facturi ce nu au completate toate datele prevazute de formular.

In fapt, in lunile noiembrie si decembrie 1999, contestatoarea s-a aprovizionat cu diverse bunuri si servicii, inregistrand in contabilitate documentele de aprovizionare pentru care s-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrise in acestea. Astfel:

- cu o factura fiscala societatea a achitat "servicii de contabilitate" cu TVA
- cu o factura fiscala societatea a achitat "servicii de contabilitate" cu TVA
- cu o factura fiscala societatea a achitat "lucrari executate conform contract" cu TVA
- cu o factura fiscala societatea s-a aprovizionat cu diverse materiale cu TVA.

In drept, art. 25 lit. B pct. b din Ordonanta Guvernului nr. 3/1992, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare precizeaza :

"Agentii economici platitori de taxa pe valoarea adaugata sunt obligati sa solicite de la furnizori sau prestatori facturi sau documente legal aprobate pentru toate bunurile si serviciile achizitionate si sa verifice intocmirea corecta a acestora, iar pentru facturile cu o valoare a taxei pe valoarea adaugata mai mare de 20 milioane lei sa solicite si copia certificatului de inregistrare ca platitor de taxa pe valoarea adaugata al furnizorului sau prestatorului".

Pct. 10.5 lit. h din Normele de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 3/1992, republicata, privind TVA, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 512/1998, precizeaza:

"Nu poate fi dedusa, potrivit legii, taxa pe valoarea adaugata aferenta intrarilor, referitoare la:

h) bunuri si servicii aprovizionate pe baza de **documente, care nu indeplinesc conditiile prevazute la art. 25 lit. B din ordonanta** si de Hotararea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila si a normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora".

Referitor la intocmirea corecta a documentelor de aprovizionare, avand in vedere prevederile legale mentionate anterior, se retine ca prin art. 7 din Hotararea Guvernului nr. 831/1997 pentru

aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila se prevede:

"Inscrierea datelor in aceste formulare se face potrivit reglementarilor cuprinse in normele generale privind documentele justificative si financiar contabile " .

Prin pct.119 din Hotararea Guvernului nr. 704/1993 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991 se defineste notiunea de document justificativ, respectiv:

Potrivit art. 6 alin. 2 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, *"orice operatiune patrimoniala se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un inscris ce sta la baza inregistrarii in contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ.*

Documentele justificative cuprind de regula, urmatoarele elemente principale: denumirea documentului, denumirea si sediul unitatii patrimoniale care intocmeste documentul, nr. si data intocmirii acestuia, mentionarea partilor care participa la efectuarea operatiei patrimoniale, continutul operatiei patrimoniale , iar in cazurile necesare si temeiul legal al efectuarii ei, datele cantitative si valorice aferente operatiei efectuate, numele si prenumele precum si semnaturile persoanelor care le-au intocmit , vizat si aprobat, dupa caz, alte elemnte menite sa asigure consemnarea completa a operatiunilor efectuate " .

Analizand facturile fiscale, precum si constatarile organelor de control se retine ca societatea a acceptat documente in baza carora a dedus TVA, documente care nu indeplinesc conditia de documente justificative deoarece nu sunt completate toate datele prevazute de actele normative invocate mai sus. Nu au fost completate rubricile referitoare la datele de identificare ale furnizorului, respectiv sediul (strada, numar), judet, stampila furnizorului, precum si date referitoare la expeditia marfurilor si nu au fost prezentate documentele justificative, respectiv contractul de prestari servicii care sa dovedeasca natura lucrarilor executate si faptul ca acestea au fost prestate efectiv.

Luand in considerare cele de mai sus, se retine faptul ca societatea nu are dreptul de deducere a TVA in suma de lei inscrisa in facturile fiscale intrucat acestea nu îndeplinesc conditiile prevăzute de art. 25 lit. B din Ordonanta Guvernului nr. 3/1992 si de Hotararea Guvernului nr. 831/1997 pentru a putea fi considerate documente justificative.

In ceea ce priveste argumentul contestatoarei referitor la faptul ca o factura emisa de societatea Y are "toate elementele de valabilitate ale unei facturi", acesta nu poate fi retinut in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat asa cum rezulta din documentele anexate la dosarul cauzei, organele de control nu au anulat dreptul de

deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrisa in factura mai sus mentionata.

Se retine faptul ca referitor la facturile care au inscrisa taxa pe valoarea adaugata pentru care organele de control nu au acordat societatii dreptul de deducere, aceasta nu aduce argumente in sustinerea cauzei.

In consecinta, pentru acest capat de cerere contestatia formulata de **S.C. X S.A.** va fi respinsa ca neintemeiata.

4.2 In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca S.C. X S.A. are drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata, in conditiile in care nu justifica prin documente legal întocmite cuantumul taxei.

In fapt, prin procesul verbal contestat, pentru perioada 1999-2001 organele de control nu au acordat societatii dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata motivat de faptul ca aceasta nu justifica cu documente legal intocmite cuantumul taxei.

In drept, potrivit art. 19 din Ordonanta Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare "pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă intrărilor, agentii economici sunt obligati:

a) *să justifice, prin documente legal întocmite, cuantumul taxei;*

b) *să justifice că bunurile în cauză sunt destinate pentru nevoile firmei si sunt proprietatea acesteia.*

Dreptul de deducere priveste numai taxa ce este înscrisă într-o factură sau în alt document legal care se referă la bunuri sau servicii destinate pentru realizarea operăiunilor prevăzute la art. 18 din prezenta ordonantă."

Prevederile legale mai sus mentionate au fost mentinute si prin art. 19 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, in vigoare incepand cu data de 01.03.2000.

Pct. 10.8 din Hotararea Guvernului nr. 512/1998 cu privire la aprobarea Normelor pentru aplicarea Ordonantei Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată precizeaza ca "*pentru exercitarea dreptului de deducere, agentii economici plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligati:*

A. *Să justifice prin documente legal întocmite cuantumul taxei.*

Documentele legale sunt:

a) factura fiscală, chitanta fiscală sau, după caz, bonul de comandă-chitantă, aprobate potrivit Hotărârii Guvernului nr. 831/1997, pentru bunurile și serviciile cumpărate de la furnizorii din țară;

[...]”, iar potrivit pct. 10.12 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată “pentru exercitarea dreptului de deducere contribuabilii înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligați să justifice prin documente legal întocmite cuantumul taxei.

Documentele legale sunt:

a) exemplarul original al facturii fiscale sau, după caz, alte documente specifice aprobate potrivit Hotărârii Guvernului nr. 831/1997, pentru bunurile și serviciile cumpărate de la furnizorii din țară;

[...]”.

Din analiza documentele existente la dosarul cauzei se retine faptul ca societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata fara a avea la baza documente legale pentru justificarea cuantumului taxei, conform prevederilor legale mai sus mentionate.

Desi prin contestatia formulata societatea sustine ca detine documente justificative acestea nu sunt prezentate in sustinerea cauzei.

Mai mult, societatea nu mentioneaza documentele in cauza, in sensul ca nu precizeaza seria si numarul acestora.

Avand in vedere cele de mai sus, intrucat la data efectuarii controlului s-a constatat ca societatea a dedus TVA fara a avea la baza documente justificative, acestea nefiind prezentate nici ulterior in sustinerea contestatiei, pentru acest capat de cerere contestatia formulata de S.C. X S.A. va fi respinsa ca neintemeiata.

In ceea ce priveste TVA, referitor la argumentul societatii conform caruia organele de control nu au “respectat prevederile codului fiscal din punct de vedere al bazei de impozitare”, acesta nu poate fi retinut la solutionarea favorabila a contestatiei avand in vedere faptul ca printr-o adresa, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a solicitat S.C. X S.A., ca in termen de trei zile de la data primirii, sa prezinte in sustinerea acestor afirmatii documente din care sa rezulte cele precizate mai sus si faptul ca organele de control nu au tinut cont de acestea.

Pana la data emiterii prezentei decizii contestatoarea nu a dat curs solicitarilor mai sus mentionate, desi asa cum rezulta din confirmarea de primire adresa a fost primita de S.C. X S.A. .

4.3 Referitor la TVA neadmisa la deducere aferenta anului 1999, anului 2000 si anului 2001 Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea are drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata in conditiile in care prin contestatie societatea nu aduce nici un argument in sustinerea pe fond a cauzei.

In fapt, prin procesul verbal contestat organele de control au stabilit ca societatea nu are drept de deducere a TVA aferenta anului 1999 si anului 2000.

In ceea ce priveste TVA, asa cum rezulta din procesul verbal si din adresa Directiei generale de administrare a marilor contribuabili aceasta taxa nu a fost inclusa in totalul TVA nedeductibila a anului 2001, pentru aceasta fiind calculate separat accesorii.

Prin contestatia formulata, societatea contesta taxa pe valoarea adaugata neadmisa la deducere, aferenta anului 1999, anului 2000 si anului 2001, fara sa aduca argumente de fond in sustinerea cauzei.

In drept, art.175 alin.(1) lit.c si lit.d din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata precizeaza:

“Contestatia se formulează în scris si va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...].”

Se retine faptul ca societatea contesta TVA neadmisa la deducere, mai sus mentionata, fara sa aduca argumente de fond in sustinerea contestatiei care sa inlature constatările organelor de control.

De asemenea, se retine faptul ca o parte din sumele de mai sus au fost preluate de catre organele de control din jurnalul de cumparari si balanta de verificare.

Avand in vedere cele precizate mai sus, se va respinge contestatia formulata de **S.C. X S.R.L.** ca neargumentata si nesustinuta cu documente pentru acest capat de cerere.

Avand in vedere cele de mai sus, intrucat contestatia formulata de S.C. X S.A. a fost respinsa ca neintemeiata pentru capetele de cerere referitoare la TVA colectata aferenta ratelor prevazute in contractele de vanzare - cumparare, taxa pe valoarea adaugata colectata aferenta prestarilor de servicii desfasurate pe teritoriul Romaniei, TVA neadmisa la deducere ca urmare a faptului ca a fost inscrisa in facturi ce nu au completate toate datele prevazute de

formular si pentru TVA neadmisa la deducere intrucat nu a avut la baza documente justificative, iar pentru celelate constatari ale organelor de control care au condus la stabilirea TVA de plata societatea nu aduce argumente in sustinerea cauzei, se va respinge contestatia ca neintemeiata si neargumentata pentru capatul de cerere referitor la TVA.

Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut debitul de natura taxei pe valoarea adaugata, iar prin contestatie nu se prezinta alte argumente privind modul de calcul al dobanzilor si penalitatilor de intarziere, aceasta datoreaza si dobanzile si penalitatile de intarziere, acestea reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept "***accessorium sequitur principalem***" si art. 34 din Ordonanta Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata, art. 31 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, art. 33 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata.

5) In ceea ce priveste impozitul pe profit, dobanzile aferente si penalitati de intarziere se retine:

5.1 Referitor la suma reprezentand venituri facturate in temeiul contractului de vanzare cumparare incheiat cu S.C. "S" S.A., Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea in mod corect a determinat baza de calcul a impozitului pe profit pe perioada supusa verificarii prin inregistrarea acestei sume atat pe venituri cat si pe cheltuieli, in conditiile in care contestatoarea sustine ca aceasta suma reprezinta contravaloarea taxelor vamale aferente utilajelor de morarit achitate si inregistrate in contabilitate in anul 1998.

In fapt, S.C. X S.A. a incheiat in perioada 1992 - 1997 contracte de vanzare - cumparare cu plata in rate a 12 mori importate in baza contractului comercial semnat cu X SPA din Italia.

Valoarea de vanzare a utilajelor de morarit care fac obiectul contractelor de vanzare - cumparare cu plata in rate este aceeaasi cu valoarea de cumparare a acestor utilaje prevazuta in contractul comercial.

In baza Hotararii Guvernului nr. 439/1992, a scrisorii de garantie semnata de Ministerul Economiei si Finantelor si a acordului de credit incheiat cu o banca din strainatate, societatii romane i s-a acordat un credit garantat de stat in perioada 1994 - 1997, X din tara "I" retragand din credit suma totala reprezentand 85% din contract.

Avand in vedere situatia intocmita de S.C. X S.A. privind ratele scadente, dobanzile aferente contractelor de vanzare - cumparare

cu plata in rate a 12 mori, calculate in baza graficului de rambursare a creditului bancar contractat cu garantia statului, pe fiecare cumparator, organele de control au constatat faptul ca societatea a facturat catre S.C. S S.A. o suma mai mare, marind cu aceasta suma atat veniturile cat si cheltuielile cu utilajele.

Organele de control au stabilit ca aceasta suma reprezinta un comision perceput de S.C. X S.A., venit care nu are corespondent in cheltuielile aferente utilajelor de morarit, drept pentru care au procedat la diminuarea cheltuielilor cu utilajele.

In drept, potrivit art. 4 din Ordonanta Guvernului nr. 70/1994, republicată, privind impozitul pe profit cu modificarile si completarile ulterioare:

(1) *Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile din livrarea bunurilor mobile, a bunurilor imobiliare pentru care s-a transferat dreptul de proprietate, servicii prestate si lucrări executate, inclusiv din câștiguri din orice sursă, si cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.*

(2) *Pentru determinarea profitului impozabil, cheltuielile sunt deductibile numai dacă sunt aferente realizării veniturilor si cele considerate deductibile conform prevederilor legale în vigoare. Când o cheltuială este aferentă mai multor activități, ea se repartizează pe activitățile respective”, iar potrivit Hotararii Guvernului nr. 974/1994 pentru aprobarea Instructiunilor privind metodologia de calcul si formularistica corespunzătoare referitoare la impozitul pe profit “in cheltuielile efectuate pentru realizarea veniturilor se includ:*

a) cheltuieli de exploatare, respectiv cheltuieli cu materii prime, materiale si mărfuri, cheltuieli cu lucrări si servicii executate de terti, cheltuieli de personal, cheltuieli cu impozitele, taxele si vârsămintele asimilate, alte cheltuieli de exploatare;

b) cheltuieli financiare, respectiv cheltuieli privind titlurile de plasament cedate, cheltuieli din diferențe de curs valutar, cheltuieli cu dobânzile, pierderi din creanțe legale de participatii, alte cheltuieli financiare;

c) cheltuieli exceptionale, respectiv cheltuielile privind operatiunile de capital, si cele din operatiunile de gestiune.”

Incepand cu data de 01.01.2000 pct. 5 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 217/1999 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit stipuleaza:

“Articolul 4 va avea următorul cuprins:

(1) *Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile obținute din livrarea bunurilor mobile, serviciilor prestate și lucrărilor executate, din vânzarea bunurilor imobile, inclusiv din câștiguri din orice sursă, și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile.*

(2) *În scopul determinării profitului impozabil se iau în calcul toate câștigurile din orice sursă, inclusiv cele realizate din investițiile financiare.”*

Se retine ca potrivit Hotararii Guvernului nr. 402/2000 pentru aprobarea Instructiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit, “la stabilirea profitului impozabil se vor lua în calcul numai cheltuielile care concură direct la realizarea veniturilor și care se regăsesc în costul produselor și serviciilor, în limitele prevăzute de legislatia în vigoare.

Cheltuielile reprezintă sumele sau valorile plătite ori de plătit, după natura lor, care sunt aferente realizării veniturilor, astfel cum sunt înregistrate în contabilitatea contribuabililor.”

Prevederile din Hotararea Guvernului nr. 974/1994 referitoare la cheltuielile efectuate pentru realizarea veniturilor au fost mentinute și prin Hotararea Guvernului nr. 402/2000 cu mențiunea ca în cadrul cheltuielilor de exploatare se includ și “cheltuieli cu amortizarea capitalului imobilizat, cheltuieli cu primele de asigurare care privesc activele corporale fixe și circulante, cheltuieli cu primele de asigurare pentru personal împotriva accidentelor de muncă, contributiile care conditionează organizarea și functionarea activităților respective potrivit normelor legale în vigoare, alte cheltuieli de exploatare”.

Incepând cu data de 01.07.2002 potrivit art. 7 alin. (1) din Legea nr. 414/2002 privind impozit pe profit, “*profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile.*”

Se retine ca potrivit art. 9 alin. (1) din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, “*la calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai dacă sunt aferente veniturilor impozabile*”, iar potrivit pct. 9.1 din Hotararea Guvernului nr. 859/2002 pentru aprobarea Instructiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit “*cheltuielile efectuate de un contribuabil sunt considerate ca fiind aferente veniturilor impozabile numai dacă sunt efectuate în scopul realizării veniturilor.*”

Se retine faptul ca din analiza anexei nr. 53 la procesul verbal, "situatia ratelor si a dobanzilor care trebuiau facturate", existenta in copie la dosarul cauzei la pagina 8 vol. 2, rezulta faptul ca aferent activitatii de vanzare cu plata in rate a utilajelor de morarit, societatea trebuia sa factureze si sa inregistreze ca venit in contabilitate o anumita suma.

Asa cum rezulta din anexa nr. 56 la procesul verbal "situatia contului de profit/pierdere, impozit pe profit, conform control pentru perioada 01.03.1999 - 31.12.2003", anexata in copie la dosarul cauzei la pagina 3 vol.2, precum si din constatarile organelor de control rezulta faptul ca S.C. X S.A. a facturat catre beneficiarul S.C. S S.A. o suma mai mare inregistrata ca venit, cu aceeasi suma fiind majorate si cheltuielile cu utilajele.

Asa cum rezulta din dosarul cauzei, suma inregistrata de societatea ca o cheltuiala cu utilajele, considerata deductibila la calculul profitului impozabil, nu se regaseste in cheltuielile aferente utilajelor de morarit, prin contractele de vanzare - cumparare incheiate cu beneficiarii finali ai utilajelor de morarit nefiind prevazuta o cheltuiala pentru S.C. X S.A., costul utilajelor achizitionate in baza creditului contractat cu garantia statului fiind egal cu pretul de vanzare al acestora.

S.C. X S.A. in perioada supusa verificarii, respectiv martie 1999 - decembrie 2003 nu a inregistrat cheltuieli cu utilajele.

Astfel, prin facturarea catre S.C. S S.A. a unei valori mai mari decat costul utilajelor de morarit, rezulta ca organele de control in mod legal au stabilit ca aceasta suma reprezinta un venit incasat de contestatoare, suma considerata eronat de catre societate ca fiind si o cheltuiala deductibila la calculul profitului impozabil, pe considerentul ca aceasta reprezinta cheltuieli cu taxele vamale. Asa cum rezulta din contestatia formulata S.C. X S.A. precizeaza ca suma reprezentand contravaloarea taxelor vamale a fost achitata si evidentiata in contabilitate in anul 1998, astfel incat aceasta a fost avuta in vedere la calculul impozitului pe profit aferent exercitiului financiar respectiv.

Mai mult, societatea nu prezinta argumente care sa justifice faptul ca desi suma a fost evidentiata ca o cheltuiala cu taxele vamale in anul 1998, aspect recunoscut de societate, aceasta cheltuiala a mai fost considerata deductibila si la calculul profitului impozabil pe perioada verificata.

In consecinta, avand in vedere ca suma a fost evidentiata in contabilitate ca o cheltuiala aferenta anului 1998, asa cum a aratat societatea prin contestatia formulata, organele de control in mod legal au stabilit ca pentru perioada supusa verificarii, respectiv martie 1999 -

decembrie 2003, suma mai sus mentionata nu este deductibila la calculul profitului impozabil, drept pentru care pentru acest capat de cerere contestatia formulata de S.C. X S.A. va fi respinsa ca neintemeiata.

Argumentele societatii referitoare la faptul ca organele de control in mod eronat au constatat ca suma reprezinta un comision al S.C. X S.A., nu au relevanta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat indiferent de cum este denumita, aceasta suma reprezinta un venit incasat de contestatoare care se ia in calcul la determinarea profitului impozabil.

5.2 Referitor la cheltuielile nedeductibile fiscal reprezentand cheltuieli de protocol aferente anului 1999, aferente anului 2000, aferente anului 2001, aferente anului 2002, aferente anului 2003, cheltuieli cu amenzile si penalitatile aferente anului 2001, aferente anului 2002, aferente anului 2003, cheltuieli de deplasare aferente anului 2001, aferente anului 2003, cheltuieli inregistrate fara a avea la baza documente justificative aferente anului 1999, aferente anului 2000, aferente anului 2001, cheltuieli neaferente veniturilor aferente anului 1999, cheltuieli cu dobanzi, precum si la pierderea fiscala inregistrata de societate aferenta trim. I, trim. II si trim. III al anului 1999, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca aceste cheltuieli sunt deductibile la calculul profitului impozabil si daca pierderea fiscala mai sus mentionata este corect stabilita in conditiile in care prin contestatie societatea nu aduce nici un argument in sustinerea pe fond a cauzei.

In fapt, prin procesul verbal contestat organele de control au stabilit ca nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile mai sus mentionate.

Acestea au fost stabilite avandu-se in vedere cheltuielile nedeductibile fiscal inregistrate in evidentele contabile ale societatii precum si diferentele stabilite suplimentar la data efectuarii controlului constand in cheltuieli de protocol, cheltuieli inregistrate fara a avea la baza document justificativ si cheltuieli neaferente veniturilor.

De asemenea, conform anexei nr. 54 la procesul verbal "situatia contului de profit/pierdere, impozit pe profit, conform inregistrarilor societatii pentru perioada 01.03.1999 - 31.12.2003", anexata in copie la dosarul cauzei la pagina 7 vol. 2 organele de control au constatat ca societatea a inregistrat in trim. I, trim. II si trim. III 1999 pierdere fiscala.

Prin contestatia formulata, societatea contesta atat cheltuielile nedeductibile fiscal cat si pierderea fiscala aferenta trim. I, trim. II si trim. III 1999 mai sus mentionate, fara sa aduca argumente de fond in sustinerea cauzei.

In drept, art.175 alin.(1) lit.c si lit.d din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata precizeaza:

“Contestatia se formulează în scris si va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...].”

Se retine faptul ca societatea contesta atat cheltuielile nedeductibile fiscal inregistrate in evidentele contabile reprezentand cheltuieli de protocol, amenzi si penalitati, cheltuieli de deplasare, cheltuieli cu dobanzile, cheltuielile nedeductibile fiscal reprezentand cheltuieli de protocol, cheltuieli inregistrate fara a avea la baza document justificativ si cheltuieli neafereente veniturilor, precum si pierderea fiscala aferenta trim. I, trim. II si trim. III 1999 evidentiata de societate, fara sa aduca un argumente de fond in sustinerea contestatiei care sa inlature constatarile organelor de control.

Avand in vedere cele precizate mai sus, se va respinge contestatia formulata de **S.C. X S.R.L.** ca neargumentata si nesustinuta cu documente pentru acest capat de cerere.

Singurele argumente precizate de societate in contestatia formulata, referitoare la cheltuielile nedeductibile fiscal, potrivit carora “nu s-a cerut nota explicativa pentru aceste sume” si nu “s-a prezentat ipoteza legala, respectiv cu ce am gresit” nu pot reprezenta argumente de fond care sa inlature constatarile organelor de control referitoare la deductibilitatea acestor cheltuieli avand in vedere faptul ca in mare parte cheltuielile nedeductibile stabilite de organele de control au fost preluate din evidentele contabile ale societatii, cheltuielile de protocol stabilite suplimentar de catre organele de control fiind datorate in baza pct. 5 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 217/1999 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit care precizeaza:

[...]

În înțelesul alin. (1) cheltuielile nedeductibile sunt:

[...]

c) cheltuielile de protocol care depășesc limita de 1% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor si cheltuielilor

aferente, inclusiv accizele mai puțin cheltuielile cu impozitul pe profit, și cheltuielile de protocol înregistrate în cursul anului;

[...].”

În ceea ce privește cheltuielile neaferente veniturilor și cele înregistrate în contabilitate fără a avea la bază documente justificative, acestea sunt datorate în baza art. 4 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, republicată, care precizează că “pentru determinarea profitului impozabil, cheltuielile sunt deductibile numai dacă sunt aferente realizării veniturilor și cele considerate deductibile conform prevederilor legale în vigoare” și în baza Ordonanței Guvernului nr. 40/1998 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit conform căreia pentru determinarea profitului impozabil, cheltuielile pentru care nu se admite deducerea sunt:

[...]

p) cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, cu modificările ulterioare, condițiile de document justificativ;

[...].”

Prevederile legale mai sus menționate au fost menținute și prin Hotărârea Guvernului nr. 402/2000 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit, în vigoare începând cu data de 12 iunie 2000.

Se reține faptul că față de prevederile legale mai sus menționate societatea nu aduce nici un argument de fond.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât pentru măsura de neadmitere la calculul profitului impozabil pentru o anumită sumă de contestată a fost respinsă ca neîntemeiată, iar pentru celelalte constatări care au condus la stabilirea impozitului pe profit societatea nu aduce argumente, pentru căpătul de cerere referitor la impozitul pe profit contestată formulată de S.C. X S.A. va fi respinsă ca neîntemeiată și neargumentată.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natură impozitului pe profit, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al dobânzilor și penalităților de întârziere, aceasta datorează și dobânzile și penalitățile de întârziere reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept “**accessorium sequitur principalem**” și art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, republicată și art. 24 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit.

6) Referitor la impozitul pe veniturile din salarii, Agentia Nationala de Administrare Fiscala este investita sa se pronunte daca societatea datoreaza aceasta suma, in conditiile in care o parte din impozitul pe veniturile din salarii a fost achitat catre Administratia finantelor publice, prin Trezorerie.

In fapt, prin procesul verbal organele de control au constatat diferente stabilite fata de inregistrarile din contabilitate provenite, "asa cum rezulta din explicatiile verbale" ale expertului contabil care asigura evidenta contabila la S.C. X S.A., din faptul ca "unele din statele de salarii nu au fost contabilizate sau altele au fost contabilizate incorect".

Prin contestatia formulata societatea precizeaza faptul ca detine "ordine de plata referitoare la achitarea impozitului pe veniturile salariale ale angajatilor societatii de la sucursala", anexand in acest sens ordinele de plata nr. 106, nr. 175 si nr. 120, existente la dosarul cauzei la paginile 45-46 vol.1, pe care apar inscise la beneficiar "Administratia financiara", iar la banca "Trezoreria".

In drept, art. 8 din Legea nr. 32/1991, republicată, privind impozitul pe salarii precizeaza:

"Impozitul pe salarii se calculează lunar, pe fiecare loc de muncă, asupra totalității venitului realizat în luna expirată de către fiecare salariat, pe baza următoarelor cote:

[...]", iar art. 9 din acelasi act normativ stipuleaza faptul ca *"impozitul pe salarii se calculează de plătitorii acestora si se retine lunar din sumele cuvenite la a doua chenzină.*

[...].

Potrivit art. 25 din Ordonanta Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit *"plătitorii de salarii si de venituri asimilate salariilor au obligatia de a calcula si de a retine impozitul aferent veniturilor fiecărei luni, la data efectuării plății acestor venituri, precum si de a-l vira la bugetul de stat la termenul stabilit pentru ultima plată a drepturilor salariale efectuată pentru fiecare lună, dar nu mai târziu de data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se cuvin aceste drepturi"*, iar potrivit art. 25 din Ordonanta Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit *"plătitorii de salarii si de venituri asimilate salariilor au obligatia de a calcula si de a repine impozitul aferent veniturilor fiecărei luni, la data efectuării plății acestor venituri, precum si de a-l vira la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare"*.

Incepand cu data de 01.01.2004 potrivit art. 60 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal *"plătitorii de salarii si de venituri asimilate salariilor au obligatia de a calcula si de a retine impozitul aferent veniturilor fiecărei luni, la data efectuării plății acestor venituri, precum si*

de a-l vira la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.”

Avand in vedere faptul ca prin contestatia formulata societatea mentioneaza ca organele de control in mod eronat au stabilit impozitul pe salarii intrucat nu au fost luate in calcul sumele virate catre Administratia finantelor Publice, prin Trezorerie, iar la dosarul cauzei sunt anexate in copie ordine de plata, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a solicitat Trezoreriei sa precizeze viramentele efectuate de S.C. X S.A. in perioada martie 1999 - februarie 2004 in contul impozitului pe veniturile din salarii, cu mentionarea ordinelor de plata.

Urmare acestei solicitari, Trezoreria comunica faptul ca, referitor la impozitul pe veniturile din salarii, pentru perioada martie 1999 - decembrie 2000 nu s-a inregistrat nici un virament, iar pentru perioada ianuarie 2001 - februarie 2004 au fost efectuate urmatoarele viramente in contul 20060102114082140:

- in luna septembrie 2001 cu doua ordine de plata
- in luna octombrie 2001 cu un ordin de plata
- in luna noiembrie 2001 cu doua ordine de plata
- in luna decembrie 2001 cu un ordin de plata
- in luna ianuarie 2002 cu un ordin
- in luna februarie 2002 cu un ordin de plata
- in luna ianuarie 2003 cu un ordin de plata
- in luna februarie 2003 cu un ordin de plata
- in luna martie 2003 cu in ordin de plata
- in luna aprilie 2003 cu un ordin de plata
- in luna mai 2003 cu un ordin de plata
- in luna iunie 2003 cu un ordin de plata
- in luna august 2003 cu un ordin de plata
- in luna septembrie 2003 cu un ordin de plata
- in luna octombrie 2003 cu un ordin de plata
- in luna noiembrie 2003 cu un ordin de plata
- in luna decembrie 2003 cu un ordin de plata
- in luna februarie 2004 cu un ordin de plata.

Avand in vedere cele de mai sus, se retine faptul ca din impozitul pe veniturile din salarii stabilit de catre organele de control ca fiind datorat bugetului de stat societatea a achitat partial in contul Administratiei finantelor publice impozit pe veniturile din salarii, conform ordinelor de plata mai sus mentionate.

Avand in vedere cele mentionate mai sus, atata timp cat debitul aferent impozitului pe salarii a fost incasat de Trezorerie, chiar

daca asa cum rezulta din adresa Directiei generale a marilor contribuabili societatea a declarat intreaga suma aflata in contul 444 - "impozit pe salarii" prin declaratia privind obligatiile la bugetul de stat la organul fiscal teritorial de care apartine sediul social al societatii, debitul respectiv se considera incasat la bugetul de stat, reglarea sumelor incasate de Trezorerie urmand a fi efectuata de catre aceasta si Administratia finantelor publice.

Luand in considerare cele mentionate anterior, urmeaza sa se desfiinteze procesul verbal contestat pentru acest capat de cerere urmand ca organele de control sa efectueze o noua verificare la care vor tine cont de compensarea ce va fi efectuata de trezorerie stabilind in acelasi timp cuantumul impozitului pe veniturile din salarii dupa reglarea intre Trezorerie si Administratia finantelor publice.

7) Referitor la dobanzile aferente impozitului pe veniturile din salarii, penalitatile de intarziere aferente impozitului pe veniturile din salarii si penalitatile de intarziere de 10% aferente impozitului pe veniturile din salarii calculate prin procesul verbal contestat, intrucat acest proces verbal a fost desfiintat pentru capatul de cerere privind impozitul pe salarii urmeaza sa se desfiinteze procesul verbal si pentru majorarile de intarziere si penalitatile aferente impozitului pe veniturile din salarii.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 2, art. 10, art. 19, art. 25 lit. B pct. b din Ordonanta Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata, pct. 10.5 lit. h, pct. 10.8 din Normele de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 3/1992, republicata, privind TVA, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 512/1998 prin art. 2, art. 4 alin. (3), art. 17 pct. B din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, pct. 3.1, pct. 9.20, pct. 10.12 din Hotararea Guvernului nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 art. 1 alin. (2), art. 3 alin. (1), art. 16 alin. (1) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, art. 7 din Hotararea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila, art. 6 alin. 2 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, art. 4 din Ordonanta Guvernului nr. 70/1994, republicată, privind impozitul pe profit cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 5 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 217/1999 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, art. 7 alin. (1) art. 9 alin. (1) din Legea nr. 414/2002 privind impozit pe profit, Hotararea Guvernului nr. 402/2000 pentru aprobarea Instructiunilor

privind metodologia de calcul al impozitului pe profit, pct. 9.1 din Hotararea Guvernului nr. 859/2002 pentru aprobarea Instructiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit coroborate cu art. 174 alin. (1), art.175 alin.(1) lit.c si lit.d, art.175 alin.(1), art. 179 si art. 185 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

D E C I D E

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de **S.C. X S.A.** pentru sume reprezentand impozit pe profit, dobanzi aferente, penalitati de intarziere aferente, taxa pe valoarea adaugata, dobanzi si penalitati de intarziere aferente.

2. Respingerea ca neargumentata a contestatiei formulata de **S.C. X S.A.** pentru sume reprezentand impozit pe profit, dobanzi aferente, penalitati de intarziere aferente, contributia la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap, dobanzi aferente, penalitati de intarziere aferente, contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator, dobanzi aferente, penalitati de intarziere aferente, contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajat, dobanzi aferente, penalitati de intarziere aferente, penalitati de intarziere de 10% aferente contributiei de asigurari sociale de sanatate datorata de angajat, contributia la bugetul asigurărilor pentru somaj datorata de angajator, dobanzi aferente, penalitati de intarziere aferente, contributia la bugetul asigurărilor pentru somaj datorata de angajat, dobanzi aferente, penalitati de intarziere aferente, penalitati de intarziere de 10% aferente contributiei la bugetul asigurărilor pentru somaj datorata de angajat, contributia de asigurari sociale de stat datorata de angajator, dobanzi aferente, penalitati de intarziere aferente, contributia de asigurari sociale de stat datorata de angajat, dobanzi aferente, penalitati de intarziere aferente, penalitati de intarziere de 10% aferente contributiei de asigurari sociale de stat datorata de angajat.

3. Respingerea ca fiind fara obiect a contestatiei formulata de **S.C. X S.A.** pentru sume reprezentand dobanzi aferente contributiei la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap si dobanzi acoperite conform Ordinului ministrului finantelor publice nr. 620/1997.

4. Desfiintarea capitolelor din procesul verbal contestat referitoare la sume reprezentand impozit pe veniturile din salarii, dobanzi aferente, penalitatile de intarziere aferente si penalitatile de intarziere de 10% aferente urmand ca organele de control, alte persoane decat cele care au intocmit procesul verbal contestat, sa procedeze la o noua verificare a aceleiasi perioade si aceluiasi tip de

impozit tinand cont de documentele anexate la dosarul cauzei, prevederile legale aplicabile in speta precum si de cele precizate prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 30 de zile de la data comunicarii, conform prevederilor legale.